

8 setembre 2025

La Mare de Déu de Meritxell constructora de ponts i de cultura

[Salutacions]

Com cada any els andorrans pugem a Meritxell per honorar la nostra patrona Sta. Maria, la Mare de Déu de Meritxell. Avui venim a pregar en aquesta celebració eucarística.

Avui l'església ens invita a elevar la nostra mirada vers Nostra Senyora, per tal de contemplar les virtuts amb les quals està abillada i amb devoció li demanem que ens acompanyi també en el nostre camí, per tal que experimentem l'alegria, la serenitat, la confiança amb Déu, i així el nostre itinerari estarà aixoplugat amb l'esperança i il·luminat amb la llum de la fe i acompanyat de l'amor que mai deixarà d'existir.

Ja ens diu la 1a Lectura del profeta Miquees: Tu Bet-Lèhem Efrata, petita per a figurar entre les famílies de Judà: de tu en sortirà el que ha de regir Israel... Ell serà la pau.

Amb Maria, en l'encarnació del Fill de Déu, va començar una nova fita per a la humanitat de relació amb Déu i també una nova dimensió en la fraternitat universal, al considerar a la persona, creada a imatge i semblança de Déu. Així amb la vinguda de Jesús i el seu missatge suposarà un canvi determinant en el futur de la civilització.

La nostra fe és un cant a la llibertat, a l'amor donat, a la misericòrdia i al compromís social.

Maria amb el seu sí en acceptar ser mare del Fill de Déu va iniciar un nou itinerari en la història de la humanitat. La fe esdevé cultura en Maria de Natzaret.

Avui, per tant, és un dia d'acció de gràcies pel do de la persona, la mare de Jesús. I és un dia per agrair el patronatge de la Mare de Déu de Meritxell, mare de la Pàtria andorrana.

La Mare de Jesús fou una dona constructora de ponts culturals en la societat jueva en la qual va viure. Una dona que va saber escoltar la Paraula de Déu, va saber acollir Josep, el seu marit, enmig del desencís, i finalment va saber engendrar i donar vida.

Quantes famílies pugen en aquest Santuari de la Mare de Déu de Meritxell a pregar, a presentar a la Mare els seus precés, les seves inquietuds, els seus goigs! La Mare sempre escolta, sempre acull, sempre ens dona la mà.

La fe és un do, que ens fa veure més enllà de l'horitzó i ens endinsa en unes realitats transcendents que omplen les nostres aspiracions espirituals, que portem inscrites a la nostra naturalesa i que ens eleven per damunt del merament material per experimentar una presència de Déu que tot ho omple. En un món líquid, fluid, vaporós, la fe ens dona solidesa, estructura i dona forma enmig de la confusió. La Mare mai és rígida, comprèn i enforteix el fill/a.

La nostra fe, a més d'una dimensió espiritual, en té també una altra, el compromís amb les persones en la seva promoció integral. Ja ens deia el Papa Francesc: Avui vivim no una època de canvis sinó un canvi d'època. La situació que vivim ens posa davant nous reptes que per nosaltres són difícils de comprendre. Aquest nostre temps ens demana de viure els problemes com a reptes i no com a obstacles: el Senyor és actiu i treballa en el món.

El cristianisme va suposar un gran sostrac en la societat. Va esborrar els ídols que tantes angoixes havien creat a les persones i en contraposició apareix la presència d'un Déu, pare de misericòrdia, de bondat, d'amor, que la presència invisible s'ha fet patent a través del seu fill encarnat en el si de Maria.

També la Bona Nova de Jesús proclamà la dignitat de cadascuna de les persones.

Aquesta concepció cristiana ens invita a contemplar i respectar el misteri de cada persona i també la inserció en la societat en que viu. Així possibilitar una aliança per fer que les noves generacions mirin el futur amb l'esperança de viure millor perquè hi ha una antropologia plena d'humanitat, de valors com la veritat i la llibertat.

Quan parlem de l'excel·lència, com la de Maria, comporta un reconeixement dels drets i dels deures de les persones, una justa distribució de la riquesa i tenir com a prioritat l'autèntica cohesió social. Aquesta actitud hi contribuirà també la capacitat de la societat de generar un ambient adequat per tal que la sensibilitat espiritual i cultural acompanyin a la col·lectivitat. Cal restaurar ponts i crear famílies on tothom hi pugui viure i créixer en comunió.

Aquest any que celebrem el Jubileu de l'esperança demanem que aquesta ens acompanyi sempre i ens doni l'esperit de superació constant, amb la mirada fixa vers on ens dirigim. L'any sant també ens invita a no deixar esmoreir les nostres consciències. Hi ha poders, que pretenen ofegar la veu de la consciència, per tal que la persona ja no distingeixi entre el be i el mal. Quan les consciències resten adormides és més fàcil qualsevol tipus de manipulació, fent que desaparegui el sentit de discerniment i en definitiva la llibertat.

Una paraula especial també pels nostres joves, en primer lloc que els adults tinguem aquelles actituds que els podem fer madurar emmirallant-se en el nostre exemple, i que sapiguem preparar els camins per tal que els joves descobreixin on es troben els autèntics valors que poden teixir la seva vida. Els nostres joves necessiten de referents. Impressionava veure més d'un milió de joves en la trobada jubilar a Roma amb el Papa Lleó XIV, i especialment el dissabte al vespre en la vigília de pregària, en silenci davant Jesús Eucaristia.

Joves, formeu les vostres consciències, sapigueu discernir i escollir el millor en un món on hi ha tantes opcions, unes porten a la plenitud i d'altres a la mera finitud, i a un plaer

efímer que ens deixa buits, sense sentit. Nosaltres tenim un horitzó, la plenitud de vida i l'alegria de compartir la vida.

Que no us faci por descobrir el sentit transcendent de la vida que la trobareu en tota la seva plenitud en la persona de Jesús i el seu missatge. Llegiu l'Evangelí, interesseu-vos per la família, respecte els pares i els padrins. Fem que en el nostre Principat d'Andorra siguem referents d'espiritualitat i de compromís social envers els més necessitats, no rebutgem mai a ningú.

Avui fem també un prec per la pau a tot el món. Nosaltres que hem estat un país de pau des de fa molts segles, sapiguem ser actius en tot moment per tal que aquest do es consolidi en tot el món. De la pau no n'hem de parlar únicament d'una manera purament conceptual, sinó que les societats han d'endegar uns processos, per tal que les persones, els ciutadans, visquin en la perspectiva d'una pau interioritzada i que aquesta actitud impregni tota l'existència. Una ànima pacificada engendrarà pau i comprensió...

El Papa Lleó XIV el dia de la seva elecció ens va dir: Siguem deixebles de Crist. Crist ens precedeix. El món té necessitat de la seva llum. La humanitat necessita d'Ell com el pont per poder arribar a Déu i al seu amor. Ajudeu-nos també vosaltres, uns i altres a construir ponts, amb el diàleg, amb la trobada, unint-nos tots per ser un sol poble sempre en pau.

Pour conclure, je tiens à saluer Monsieur le Coprince français et à m'associer à la joie de cette fête nationale que nous célébrons avec notre peuple andorran en l'honneur de Notre-Dame de Meritxell, notre Mère.

Mare de Déu de Meritxell acollí la nostra presència, doneu-nos el do de la unitat, enfortiu la nostra fe i feu-nos viure la vostra maternitat i la vostra fraternitat. Amén

✠ Josep-Lluís Serrano
Bisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra